

NÁDEJ

Časopis dětí Reedukačního centra Čerenčany

Školský rok: 2023/2024

Číslo : 2

OBSAH

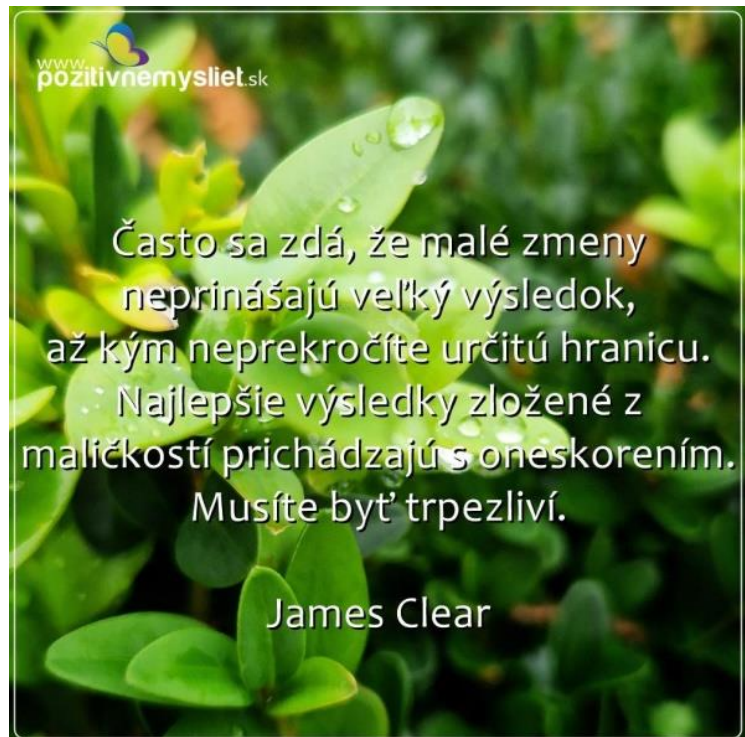
1. Nové deti medzi nami
2. Spomienky na Halloween
3. Vianoce v RC
4. Vianoce strávené doma
5. Mikuláš
6. Deň s pánom Lentovským
7. Drogy NIE!!!
8. Futbalové dopoludnie
9. Korčuľovanie
10. Zaľúbenosti
11. Alfonz bez rodiny
12. Život v rovnováhe

Nové deti medzi nami

Opäť máme medzi sebou v našom RC nové deti. Niektoré z nich sa nám predstavili a porozprávali čo to o sebe.

Volám sa **Kristína Grešková**, mám 15 rokov, pochádzam z Banskej Bystrice. V detskom domove som už od svojich šiestich rokov. Najskôr som bola v Hnúšti s mojimi súrodencami, kde som bola 9 rokov až dovtedy, kým neodišli. Vtedy nastali problémy. Bola som na všetko sama, už mi nemal kto pomáhať. Musela som sa veľa rozprávať so psychológom, aby som to zvládla ale ani to nepomáhalo. A tak som po letných prázdninách odišla do detského domova

v Banskej Bystrici. Bolo mi tam dobre, mala som bližšie k rodine. Ale len na určitý čas. Začalo sa to zhoršovať, nechodila som do školy a ďalšie iné problémy. Až nakoniec som sa ocitla tu v reedukačnom centre. Verím, že po šiestich mesiacoch pôjdem domov a zmením svoje správanie. Mám tu aj kamarátky a s niektorými sa tu poznám aj z tábora. Poznám tu z Hnúšte Majku Cibul'ovú, ktorá mi je oporou a zvláda sa mi to tu všetko ľahšie. Vychovávateľa sú tu výborní a je s nimi zábava, vďaka nim tu máme veselé dni a keď nám je smutno, môžeme sa na nich obrátiť. Uvedomila som si, že nie je správne všetko riešiť s krikom a hádkou a že som šikovná, to mi ešte nikto nepovedal. Ďakujem.

Často sa zdá, že malé zmeny
neprinášajú veľký výsledok,
až kým neprekročíte určitú hranicu.
Najlepšie výsledky zložené z
malíčok prichádzajú s oneskorením.
Musíte byť trpezliví.

James Clear

Volám sa **Paulína Zámečníková**, mám 15 rokov, pochádzam z Trenčína. Som na 7. VS. Som tu kvôli „mojim blbostiam“ ako napr. záškoláctvo, alkohol, drogy. Na začiatku to tu bolo pre mňa dosť ťažké, ale postupom času si zvykám a zvládam to. Dni mi ubiehajú rýchlo, nenudím sa, vždy niečo robíme. Na skupine je celkom fajn, pomaly sa bližšie spoznávame. Terajším mojím

snom je ísť domov, mať sa dobre a už nerobiť to, čo som robila. V škole je mojím najobľúbenejším predmetom slovenský jazyk a nemám rada matematiku. Na výchove mám najradšej prechádzky vonku a keď športujeme. Vo voľnom čase rada čítam. Najviac som si obľúbila pána Tomáša, pani Fazeky, pani Lisyovú, pána Janka. Nie som tu síce dlho, ale uvedomila som si, ako veľmi ma majú rodičia radi a ako som im ubližovala, keď som prichádzala domov opitá. Veľmi im d'akujem. Nečakala som, že skončím v reedukačke, ale mojimi činmi som to potvrdzovala. Všetko zlé je na niečo dobré.

Volám sa **Tatiana Matiová**. Mám 13 rokov a prišla som zo Žiliny. Do RC som sa dostala z diagnostického centra v Ružomberku. Tam som sa dopustila úteku, a preto som sa ocitla v tomto zariadení. Od 22. 12. som bola cez vianočné sviatky doma, čomu som sa potešila a keď po mňa prišiel otec, cítila som sa šťastná. Doma som bola týždeň a boli to pre mňa krásne Vianoce, pretože som nečakala,

že ich budem tráviť medzi najbližšími a že sa stretnem aj so svojimi kamarátmi. Po príchode domov som začala moju každoročnú tradíciu pečenia vianočných koláčikov. Napiekla som medovníčky, linecké koláčky, perníkový koláč. Pomáhala som starkej pri varení štedrovečernej večeri. Ježiško mi doniesol mobil a Air Force topánky. Veľmi ma darčeky potešili a som za ne vďačná. Na Silvestra som už bola tu a verím, že sa čoskoro vrátim domov a polepšená budem fungovať k spokojnosti.

Toto ozaj nie

Volám sa Ondrej Bartoš a mám 14 rokov. Som zo Spišskej Novej Vsi a som tu medzi vami kvôli fetovaniu a tiež som nechodil domov, keď som sa vracal zo školy. Mám rád futbal, florbal, no mám rád aj hudbu. Najradšej počúvam Mera, Morada a Benyho JR. To sú všetko zahraniční reperi. Momentálne som na 3. VS a v škole som v ôsmom ročníku. Mojim najlepším kamošom tu v RC je Jano Dorka. Mal by som tu byť asi pol roka, no ak niečo zlé urobím, dostanem ústavku. A to nechcem, tak sa budem snažiť byť lepší človek. V škole mám rád z predmetov slovenčinu a literatúru, taktiež telesnú a informatiku. Nemám rád, keď sa musím zapájať do tancov, to naozaj nie je pre mňa.

Vianoce v RC

Už po tretí rok som trávila Vianoce v RC. Bola som smutná, že zase, ale nejako som to zvládla. Najviac mi chýbal brat. Robil pán Dunaj, bolo dobre, mali sme spoločnú večeru, dostali sme aj darčeky. Najviac

som sa však potešila, že ma zobral na výlet môj pán vychovávateľ. Bola som aj pri nich doma a kúpil mi teplákovú súpravu pod stromček. Cez prázdniny sme boli s pánom Tóthom, pánom Dudom , pani Fazeky na bowlingu v Rimavskej Sobote. Bolo fajn, z dievčat som hodila najviac, z chlapcov sa darilo najviac Grundzovi. Na skupinu nám pribudli dve nové dievčatá, ja som si cez vianočné prázdniny obľúbila Kristínku Greškovú, spolu sme trávili Vianoce. Nakoniec tie prázdniny neboli až tak zlé.

Mária Cibul'ová

Mária Cibul'ová

Dobrý deň,

volám sa Diego. Cez vianočné prázdniny tu bolo dobre. Trochu som plakal, lebo nemám kam ísť a musel som tu ostať medzi vami. Boli sme s pánom Dudom v Rimavskej

Sobote na bowlingu. Veľmi ma to potešilo. Boli s nami aj dievčatá s pani Fazeky. Chodili sme aj do telocvične športovať. Veľmi sa už teším na svoju výchovnú skupinu a keď prídu už chlapci konečne. No... Asi už nemám čo viac povedať. Prajem vám všetkým šťastný a veselý rok.

Diego Boundain

Prázdniny som strávila tu v Čerenčanoch. Nebolo zle ale ani dobre. Radšej by som bola doma s rodinou. Na večeru sme mali majonézový šalát s rybou a vianočný príhovor mal pán Halušík. Prvýkrát v živote som jedla rybu, chutila mi. Potom dni išli ako voda, na konci prázdnin sme s pani Fazeky a pánom

Dudom a pánom Tóthom boli na bowlingu. A v bowlingu sa mi darilo, ale najlepšia bola Mária Cibul'ová. Časť prázdnin sme chodili s pani Fazeky na nákupy do

Rimavskej Soboty. Keď nás bolo tak málo, tak sme sa ani nehádali. Osobne mi chýbali všetky dievčatá zo skupiny, ktoré boli doma.

Pavína Zámečníková

Prázdniny, ktoré by mali byť s rodinou, som strávila úplne s inými deťmi a ľuďmi. Aspoň, že jedlo bolo dobré, no aj tak som ho nejedla, lebo tu sme mali rybu a ja to nenávidím. Ale dalo sa to zvládnuť s pár slzami, inak to prebiehalo v pestrej atmosfére. Mali sme dobrú náladu, hlavne vychovávatelia. Keď sme dojedli, vychovávatelia nám dovolili si spraviť diskotéku, a potom išli sme spať.

Silvester bol celkom podobný, len viacej smutný, lebo namiesto toho, aby sme sa rozlúčili po našom a privítali Nový rok, sme strávili Silvester za stolom.

Vianoce strávené doma

Volám sa Markus, a teraz som bol na vianočných prázdninách doma. Mal som sa veľmi dobre, počúval som moju mamu a stále som jej pomáhal. Najlepšie bolo na Nový rok, keď sme odpaľovali ohňostroj, zapalovali prskavky. Boli sme spolu celá rodina a už nám nikto nechýbal. Keď som sa už mal vrátiť naspäť,

bolo mi smutno, ale po čase to už bolo lepšie. Bol som s rodinou aj nakupovať oblečenie, a boli sme aj na pizzu. Bolo nám spolu dobre. Cez prázdniny sme boli aj so súrodencami na chate, pekne sme sa tam hrali, nebehal som po vonku s kamarátmi. Boli sme aj v Lučenci v nákupnom parku Galéria, každú chvíľku som musel utekať za bratom, lebo nám utekal. Bolo nám dobre, boli sme spolu šťastní, všetci dokopy rodina, nič nám nechýbalo. S rodinou som bol skoro 3 týždne ale vypadalo to ako 3 dni. Lúbim svoju rodinu, máme sa radi, nikomu ich nedám.

Markus Puška

No začnem asi s tým, že som bol doma na vianočné prázdniny a bolo mi tam veľmi dobre. Boli sme aj na

chate, kde bola aj vírivka. Kúpali sme sa stále. Pomáhal som mojej mame s nakupovaním, upratovaním, jednohubkami, piekli sme spolu koláče a zákusky. Prikladal som drevo do pece, aj do vírivky. Na Silvestra sme sa zabávali, varili sme kapustnicu, potom sme celá rodina odpočítavali sekundy do nového roka, a potom sme si pripili šampanským(detským). Púšťali sme aj ohňostroje a spievali sme. Na troch kráľov sme sa tiež zabávali a spievali až do 5 tej ráno. Bol som aj vonku s mojimi kamarátkami. S mojou mamou a jej priateľom sme boli v Trenčíne v nákupnom centre Lavgru. Potom sme išli ešte pre môjho brata Eugena a sestru Zlatku a spoločne sme išli ku babke. Keď sme prišli domov, počúvali sme hudbu a hrali sme Človeče nehnevaj sa. Väčšinou som bol pri mojej mame, nechodil som po vonku. Keď som sa vrátil do Čerenčian, bolo mi veľmi smutno, lebo mi chýbala moja mama. Mám ju veľmi rád.

Samo Pihík

Cez vianočné prázdniny som bol s rodinou doma. Chodieval som sem-tam aj von s kamarátmi ale chcel som byť čo najviac pri rodine, keďže som doma nebol skoro päť mesiacov. Na Vianoce som dostal mobil Redmi 12 Pro a kopec oblečenia. Často som cez prázdniny strážil moje malé sestry a niekedy má z nich išlo až poraziť, ale zvládol som to. Som rád, že som mohol stráviť Vianoce s rodinou. Boli sme aj

u starých rodičov aj s krstnými rodičmi.
Cez vianočné prázdniny som konečne
videl svojho malého bratranca, ktorý má
momentálne tri mesiace.

Marek Buřil

Volám sa Štefan Vlčko a idem písať o zime. Bol som v Čerenčanoch a bolo tu
dobré. Keď tu bol Mikuláš, bola zábava. Mikuláš bol pán Čupka. My deti sme
spravili predstavenia a 8.

ZŠ spravili aj
s čertmi.

rozdávali
zábava.

vianočné

som na

domov. Bolo tam

scénku Anjeli

Potom sa

balíčky, bola

Pomaly prišli

prázdniny. Išiel

prázdniny

super,

ozdobovali sme stromček, pekné darčeky sme dostali, aj dobrá štedrovečerná
večera sa nám ušla. Tak sme sa aj dobre najedli. Potom prišiel Silvester a ten bol
tiež veľmi dobrý. Išli sme o polnoci von a tam sme púšťali ohňostroj a petardy.
Ale predtým ako sme išli von, tak sme si dali prípitok, povedali sme si šťastný
nový rok. A potom sme sa obliekli a išli von. A potom som sa vrátil do RC
Čerenčany. Zimné prázdniny boli super.

Štefan Vlčko

Mikuláš

Tak ako každý rok i v tomto roku nás tu v RC navštívil Mikuláš, na ktorého sme sa všetci veľmi tešili a starostlivo sa pripravovali. Pripravili sme si program, a potom sme už čakali na príchod Mikuláša. Deti vystúpili s rôznymi pesničkami, básničkami, či scénkami, na

ktorých istú dobu pracovali. Z dospelých sa tohto popoludnia zúčastnili pani vychovávateľka, niektorí pani učitelia, samozrejme nechýbal náš pán Kudlík, pani sociálna a pani psychologička. Po programe nám Mikuláš rozdal pekné balíčky, v ktorých boli sladkosti, ktoré potešili naše jazýčky. Po tom sme mali aj diskotéku, na ktorú sme sa všetci veľmi tešili, aj keď je vždy pod dohľadom pánov vychovateľov ☺ Takže slušne hlavne sme sa museli správať. Mikulášom bol náš pán Čupka, ktorý zahral Mikuláša veľmi dobre, veď má na to aj vhodnú postavu a silný hlas. Okolo neho pobehoval aj čert Milan, ktorého si Mikuláš požičal z jednej scénky. A mali sme dokonca aj pár anjelov. Bolo to veľmi pekné popoludnie, za ktoré sme vd'ační, lebo nám spestrí obyčajný deň.

Neznámy prispievateľ ☺

Anjeli a čerti

Blížilo sa vianočné vystúpenie, Mikuláš a my sme sa už veľmi tešili. Do programu sa zapojila aj naša trieda 8.ZŠ. Scénku vymyslela a nacvičila s nami pani učiteľka Bodnárová. Naše vystúpenie malo názov Anjeli a čerti. Zvládli sme to nacvičiť za necelé dva týždne, hoci toho bolo dosť. Scenár mal totiž asi 6 strán a my sme sa v ňom striedali. Ja, Mário a Ketrin sme boli anjeli. Timea, Miňo, Vlado a Kinga boli čerti. Najskôr sme sa naučili text a keď sme ho ovládali, tak sme nacvičovali pohyb

na scéne, kde a ako máme stáť, čo máme robiť. Jednoduchšie to bolo v triede, keď nás nikto nevidel. To sme si mysleli, že to vieme super ale pani Bodnárová nás upozorňovala, že pred divákmi to bude iné, náročnejšie. A mala pravdu. Keď sme vystupovali už pred deťmi, tak sme sa na začiatku trošku zakoktali ale to nebolo nič hrozné. Zvládli sme to a zožali sme veľký potlesk. Aj pani Bodnárová bola na nás hrdá. Ujo Radko nás dokonca o pár dní na to

zobral do kultúrneho domu v dedine, kde sme opäť vystupovali s touto scénkou pre divákov, ktorí prišli na vianočnú besiedku konanú v dedine. Mali sme aj rôzne kostýmy, o ktoré sa postarala pani Bodnárová a my sme sa k tomu aj nalíčili. Anjeli mali krídla, čelenky, boli sme oblečení v bielom a čerti boli oblečení v čiernom a mali rohy. Bola to zábava.

Kika Michalisková

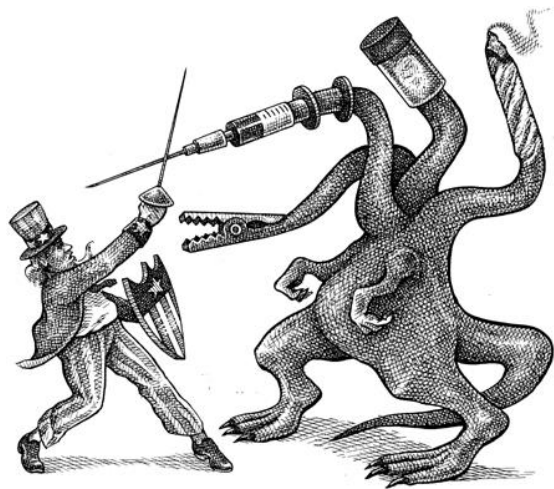

Deň s pánom Lentovským

Ráno som vstal, pán Lentovský nás zobral do auta a išli sme do Rimavskej Soboty do pizzérie. Rozdali nám menu. Bolo tam na výber veľa jedál a nevedel som, čo si mám vybrať. Nakoniec som si vybral pizzu so šunkou, klobásou a feferónkami a dal som si k tomu 3dcl kofoly. Bol som veľmi rád, keď ju doniesli a zjedol som ju ako prvý. Bola výborná. Najedol som sa až po uši. ☺ Boli sme tam štyria. Ja, Samo, Martin a Noel. Keď sme dojedli, tak sme sa pekne poďakovali, a odišli sme. Potom sme hrali ešte futbal. Deň prešiel ako voda.

Milan Birdáč

Drogy nie !!!

V decembri sme mali v rámci prevencie sociálno-patologických javov prednášku v jedálni, ktorú prezentoval pán Duda. Najprv som si myslel,

že to bude nejaká kravina, že znova budeme trčať celý deň v jedálni. Na moje prekvapenie to však bola zaujímavá a pekná prednáška, z ktorej som sa dozvedel množstvo nových informácií. Naučil som sa, že existuje aj veľa nových drog, ktoré som doposiaľ nepoznal a nevedel

som o nich nič. Bolo zaujímavé, že aké sú nebezpečné účinky drog na človeka. Veľmi ma zaujal obrázok, ktorý nám pán Duda ukázal, kde pri sústredení sa na ten obrázok sa mi na stene zjavila tvár Ježiša. Pán Duda nám to vysvetlil, že pri užívaní drog sa mení často aj vnímanie človeka a vlastne to, čo vníma človek pod

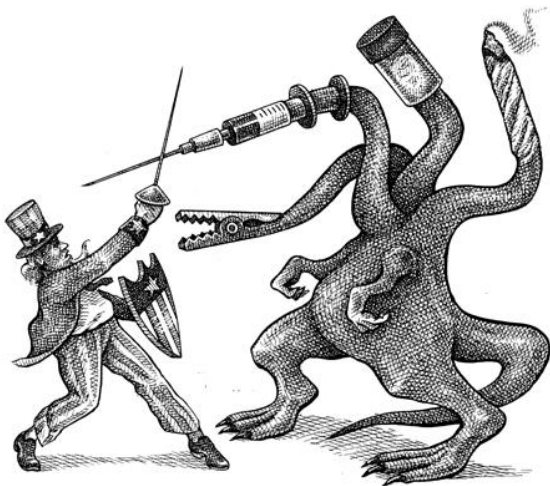
vplyvom drogy nie je reálne, ale je to ilúzia. Zaujímavé bolo aj video, kde bola zdrogovaná žena a správala sa veľmi divne. Ale najviac sa mi páčilo video, kde bolo vtipným spôsobom ukázané, že ako

sa správa človek pod vplyvom rôznych drog pri šoférovaní auta. Nakoniec musím povedať, že to bola poučná prednáška, z ktorej som sa veľa dozvedel.

Andrej Soldán, 4. VS

Drogy nie!!!

V mesiaci december sme mali zopár zaujímavých prednášok. Najskôr sme mali prednášku o šikane, drogách a nakoniec o prvej pomoci. Na prednáške o šikane sme sa rozprávali o tom, že šikanovanie sa môže prihodiť úplne každému. Hocikto sa môže stať jeho obeťou. Ak ťa niekto šikanuje, nie je to tvoja vina. Nikto nemá právo ubližovať ti. Požiadat' o pomoc je veľmi dôležité a správne.

Môžeš o tom povedať niekomu dospelému. Vyber si toho, komu dôveruješ. Môžu to byť napríklad tvoji rodičia, učiteľka, vychovávateľ, tréner alebo školský psychológ. V tomto prípade nepôjde o „žalovanie“, ale o dôležitú pomoc.

Potom sme mali prednášku o drogách ako veľmi škodia ľuďom, ako to dokáže zničiť človeka.

Život máš len jeden. Od teba závisí, ako s ním „naložíš“. Ako sa ho rozhodneš prežiť. Či sa rozhodneš pre skutočný život, pre život bez drog, ktorý znamená nielen šťastné, radostné, dobrodružné a romantické chvíle, ale aj riešenie problémov a starostí alebo sa rozhodneš pre život iluzórny, falošný, neskutočný, smutný, pre život s drogou - umelým „chvíľkovým šťastím“, ktoré skôr či neskôr vyprchá spolu s vymiznutím účinkov drogy v tele.

Na prvej pomoci sme sa učili ako poskytnúť pomoc človeku.

Bezpečne pristúp

Skontroluj vedomie

Zavolaj pomoc

Uvoľni dýchacie cesty

Skontroluj dýchanie

Volaj 155 alebo 112

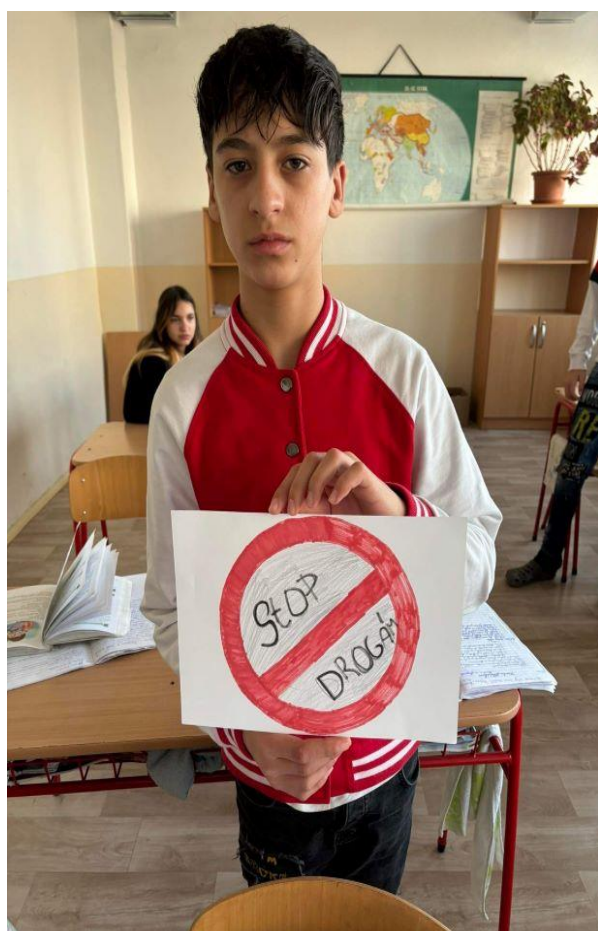
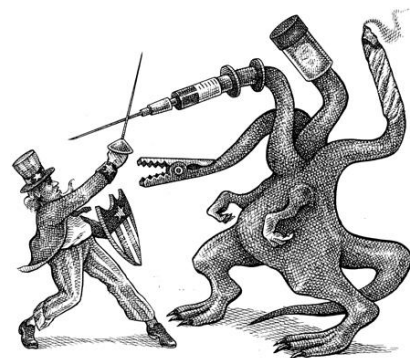
30 stlačení hrudníka

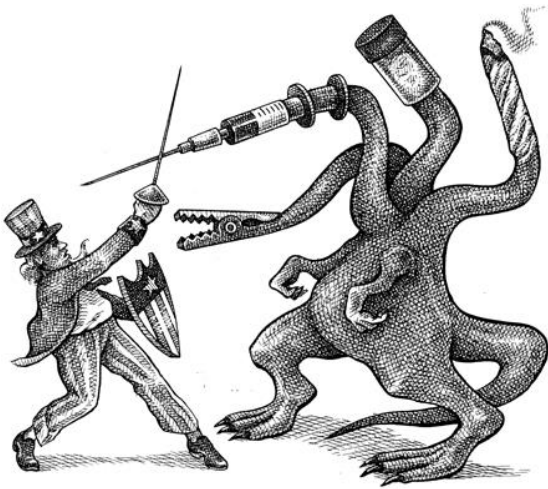
2 vdychy

A nakoniec sme mali hru - ako dobre poznáme pravidlá v reedukačnom centre a ako rýchlo zvládneme reagovať na otázky. Som rada, že sme mali takéto prednášky, aspoň sme sa niečo naučili a uvedomili sme si kopu vecí.

Kika Michalisková

Futbalové dopoludnie

V piatok, jedného dňa, sme hrali futbal, ktorí nám zabezpečil pán Wereszký a pán Černecký. Hrali sme tak, že sme boli pomešané dievčatá a chlapci. Boli tri družstvá, prvé boli chlapci, druhé boli zasa chlapci, ale medzi nimi boli aj dievčatá. Dievčatá síce boli aké boli, ale Tímea Birdáčová ich usmernila a dala dokopy. Chlapci boli tiež mimo, ale sa zobudili zo sna. Dievčatá hrali veľmi dobre, si to cvičili na výchove a pán Radko nás pripravoval na futbal, ktorý sme hrali v škole. No jedno neviem, kto vyhral, pretože dievčatá prehrali a zostali iba chlapci, ktorí neviem koľko vyhrali medzi druhými skupinami. Veľmi som sa potešila, že som mohla hrať a ešte by som chcel poďakovať pánovi Wereszkému, pánovi Černeckému, že sme sa mohli zúčastniť na futbale, ktorý sa konal neviem ani kedy.

Katarína Belánová

Korčuľovanie

Dlho sme čakali na deň, kedy bude konečne mrznúť. Potom raz taký nastal a išli sme sa korčuľovať o takej 14:00 hod.

Najprv sme sa naobedovali, zobrali si korčule a išli sme do vily. Pán Tibor Horváth spravil nejaké povinnosti, čo potreboval, a potom sme išli na ľad. Veľmi sme sa tešili. Bolo to úžasné. Aj napriek tomu, že som sa veľmi bála, keďže som sa jeden rok nekorčuľovala. No keď som videla, že aj ostatní tiež padajú, tak som sa prestala báť. Začala som sa korčuľovať.

Najlepšie bolo ako Dominika spadla s Timou. Našťastie sa neudreli, a to je hlavné. Jediné, čo by som chcela napísať na záver je „**Veľké d'akujem**“ pánovi Tiborovi za pekný deň.

Oláhová Kinga

Krásny zážitok

Dňa 13.1. 2024 som vstala s veľmi dobrou náladou. A dôvod som mala, lebo som sa tešila na službu uja Tibka. Po obede nás zobral korčuľovať, ale veľmi som sa bála. Nakoniec som strach prekonala a postavila som sa na korčule. Zatiaľ, kým som sa nevedela korčuľovať, tak ma držala Dominika a Táňa. Veľmi pekne d'akujem, že ma naučili korčuľovať, až na tie malé chybičky, čo robím.

Birdáčová Timea

Zaľúbenosti

Moje srdiečko Vladko

Tento príbeh je o niekom, koho veľmi milujem. Už si nepamätám, kedy sme sa spolu dali ale to viem, že ako sme sa spoznali. Lenže to už je jedno, lebo keby že mám písať s ním spoločne zážitky, tak to by mi jeden papier nestačil.

Všetci tu hovoria, že tu v RC vzťahy nie sú potrebné, lebo aj tak, keď pôjdeme domov, na seba zabudneme. Ja tomu neverím. Možno, že on ma nemiluje ale nemyslela by som si to o ňom. Už spolu nie sme, ale dúfam, že zasa budeme. Hádali sme sa tisíckrát aj sme si tisíckrát dali koniec náš. Vždy sme si k sebe našli cestu a zase sme boli spolu. Nebola sekunda, aby som naňho nemyslela, nebol deň, v ktorý som naňho nepozrela. Všetko, čo mi písal, vravel, budem mať v mojom srdiečku, preto ho volám srdiečko, lebo mám moje srdce a ja jeho. Volám ho aj napríklad láska, pusa, život, Punt'o, moje všetko a všelijaké prezývky. Ja som jeho princezná a nikoho iného už nebudem chcieť, lebo on má kľúč od môjho srdca a už žiadny iný chlapec ho nebude mať. Veľmi mi chýba, on si to ani neuvedomuje, ja si myslím, že chlapci nemajú také city ako baby, lebo každá baba sa trápi viac než chlapec. Dúfam, že tento príspevok si prečítal a pochopí ma, že mi veľmi chýba a že ho milujem.

Jarka, len tvoja princezná

DOMINIK PILÁT

No neviem ako začať, ale začnem s tým, že si super chalan. Síce nepoznám t'a ešte veľmi dobre, ale nevadí, mám t'a veľmi rada. Nemôžem nič na teba povedať, lebo si spolu aj vychádzame a nie si ako ostatní chalani. Si veľmi smiešny, pretože keď chodíš, tak kus chodíš ako dievča. No dobre idem končiť, tvoja Katka, ľúbim t'a.

Katarína Belánová

Hubička Jarka moja

No ako mám začať? Začnem s tým, že som veľmi veľmi rada, že som t'a mohla

spoznať a chcem ti povedať, že si fajn baba. Si pre mňa všetko v živote, čo mám, som si na teba moc zvykla, aj keď sa pohádame, ale aj tak si vieme rozumieť. Myslím na teba 24/7, mám t'a rada, láska moja, viem ja som tiež taká a taká, že sa hádame, a potom sa na seba pozrieme, tak už sme opäť BFF. Júj,

pamätáš v telocvični, čo sme sa bili ja, ty, Samo, Sebo, Andrej,... ha ha ha. Nikdy nezabudnem na to, čo sme spolu zažili, ty si moje srdce, kus môjho tela a srdiečko moje milované. I love you, baby. A chcem ti povedať, že som rada, že si vieme rozumieť, zbožňujem ťa a odkedy som prišla a jak som ťa videla prvýkrát, tak som si povedala, že si budeme rozumieť. Milujem ťa. Nič od teba nechcem, chcem len štyri veci: nechcem ťa stratiť, chcem ťa moc objat', chcem ťa držať za ruku, chcem, aby si pri mne stála.

Tvoja lásočka Maťka

My life Ondro

No, láska moja, začnem tým, že odkedy sa poznáme, čo je už veľmi dlho, viem, že máš úžasné srdiečko. Mám ťa veľmi rada. Si pre mňa všetko, som veľmi rada, že sme sa mohli spoznať. Viem, že ti dávam stále koniec. Ale aj tak na teba myslím celý deň. Viem, že ty si ten pravý. Ja ti stále lámam srdce, ja to viem. No ver mi, že stále na to myslím, že prečo to robím. Stále od teba chcem nové šance, lebo na teba neviem zabudnúť. Neviem kvôli tebe ani zaspať. Stále rozmýšľam nad kusom môjho srdca, ktorým si ty. Prosím, odpusti mi, milujem ťa viacej ako seba samú. Ty si jediný chlap, ktorý ma vie pochopiť. Dlhو sme sa nevideli a ty sa zrazu zjavíš tu, v RC. Moje všetko, môj anjel, zbožňujem ťa. Znamenáš pre mňa všetko. Daj mi ruku, dám ti srdce, len ho nezlom ako on!

Tvoja Princess Maťka Č.

Alfonz bez rodiny

Autor: **Alexander Kadák**

Prológ

Volám sa Alfonz a mám 9 rokov . Narodil som sa v Jacksonville. Mám deformačnú poruchu tváre, pretože som v minulosti utrpel veľkú autonehodu. Bohužiaľ, moji rodičia pri nej zomreli. Takže som sirota. Žijem v detskom domove určenom pre siroty. Nie je mi tam ktovieako dobre, pretože sa mi všetci smejú ako vyzerám, no ja za to predsa nemôžem. Našťastie tu mám aspoň kamaráta, ktorý sa volá Peter. Je to môj najlepší a zároveň jediný kamarát, ktorého som kedy mal .Čas pomaly plynie, a mne nezostáva nič iné ako si tu nakoniec pomaly zvyknúť. Darí s mi to a dúfam, že aj ostatní si nakoniec na mňa zvyknú. Snažím sa vytesniť si to, čo sa stalo, tú situáciu z hlavy. Prišiel čas, aby som išiel do školy. Mam veľké očakávania, ale aj strach z toho, akí tam budú ľudia.

1.kapitola

Prvý deň v škole

Mal som veľké šťastie, že išiel so mnou do školy Pet'o , ktorý už bol tretiak a školu poznal .

Ked som vchádzal do školy, tak ku mne prišla naša pani učiteľka a hned' sa mi prihovorila so slovami: „ Ahoj, ty si Alfonz, však?“ A ja som jej odpovedal, že áno. Pýtala sa ma na veľa vecí, aj na tie, o ktorých sa mi každú noc sníva. Asi

vieste, o ktorých hovorím . Bolo to pre mňa veľmi ťažké, pretože mi to zasa prišlo na myseľ . Už som bol rád, že sa mi to nesníva každý večer ale iba občas , no tu moja radosť skončila . Prišiel som do triedy a každý na mňa pozerál, ako keby som spadol z Marsu. Ale bol som na takéto pohľady už zvyknutý, lebo som ich od nehody neustále prežíval.

Prvý deň sme sa ani neučili, iba sme si hovorili veci, ktoré sa udejú počas celého školského roka. Akurát zazvonilo na prestávku, keď za mnou prišla moja spolužiačka . Bolo to veľmi pekné dievča a malo veľmi pekný hlas . Bol to asi ten najkrajší hlas, aký som kedy počul: „ Ako sa voláš?“, prehovorila ku mne. „Ja som Alfonz a ty?“ „Ja som Bella. Odkiaľ si?“ „Z Jacksonville. A ty?“ „ Z Kalifornie.“ Bolo to super sa s ňou rozprávať, nikdy som sa nerozprával s dievčaťom v mojom veku . A keď si to tak zoberiem, okrem svojej mamy a vychovateľ'ov som sa tiež s nikým iným veľmi nebavil . Doteraz som si myslel, že sa nikdy nezamilujem ale akurát to začalo. Bral som to celé tak, že je to len chvíľkový pocit , no srdce to cítilo inak.

2.kapitola

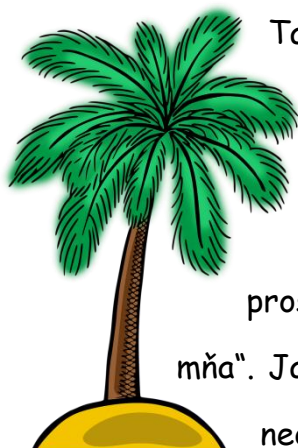
... o tri mesiace neskôr

Kaktus

Blížil sa čas vianočný a ja som sa cítil stále lepšie a lepšie . Ľudia okolo mňa sa začali správať úplne inak, no možno to bolo tým, že som si prestal všímať okolie, asi viete kvôli čomu to hovorím (však kvôli tomu dievčaťu Belle) . Myslel som si, že to bude len chvíľkový pocit ale nakoniec bolo všetko naopak . Hovorí sa, že opak je pravdou , tento prípad je tohto dôkazom. Išiel víkend a my sme od pani

učiteľky dostali úlohu, že si máme vybrať nejakého spolužiaka , ktorému urobíme darček na Vianoce . Ja som si vybral Bellu, lebo som chcel urobiť na ňu dojem . Nevedel som, čo má rada a ani som nevedel, čo jej mám kúpiť. Nemal som ani žiadne peniaze. Všetky moje peniaze, ktoré som mal, museli ísť na moje lieky a aj tak to nestačilo. Rozmýšľal som, že si požičiam nejaké peniaze od Petra. Ale potom, ako by som mu ich vrátil? A tak mi potom napadlo, že jej niečo vyrobím, určite si to bude vážiť. Prišiel víkend a ja som musel stále premýšľať, čo jej vyrobím a vtom som dostal geniálny nápad. Ja vlastne dostávam sirotské, takže jej môžem niečo kúpiť. Prudko som rozmýšľal, že čo, ale potom mi napadlo, že jej kúpim kaktus, pretože mala rada exotické rastliny. Pripomínali jej domov v Kalifornii . Hneď som išiel za pani vychovávateľkou, či by som nemohol ísť kúpiť darček pre kamarátku . Povedala, že áno.

Tak som sa vybral aj s Pet'om do obchodu s rastlinami, lebo keď som mu povedal o tom mojom nápade s rastlinkou, hneď sa mu to zapáčilo. Išli sme do obchodu s exotickými rastlinami. Pet'ovi padla do očí kokosová palma. Ja som mu so smiechom povedal: „ A ako to, prosím ťa, chceš odnieť??? “ A on mi na to odpovedal: „ Nechaj to na mňa“. Jasné, že len žartoval, veď palmu by sme my dvaja z obchodu naozaj neodniesli. Zostali sme pri pôvodnom pláne, kúpili sme malý, no pekný kaktus.

Na druhý deň som išiel do školy a dúfal som, že sa jej to bude páčiť. Vošiel som do triedy a keď som videl, čo všetko dostala a ešte od koľkých spolužiakov, tak ma aj chuť prešla na nejaké obdarovávanie. Mal som to sto chutí hodiť kvet do koša . Odišiel som z triedy a bol som z toho riadne mimo. Keď ma Bella uvidela, ihneď za mnou prišla a spýtala sa ma, čo mi je. Odpovedal som jej na to veľmi

stručne, že nič. Nebol som na ňu nahnevaný, len môj darček mi prišiel hlúpy a bezcenný. Bella povedala, že mi neverí, tak som jej to celé nakoniec vysvetlil. Začudovane na mňa pozrela odvetila mi: „Prečo si mi to nedal??? Dúfam, že si ho naozaj nezahodil“. „Nie, nezahodil,“ zahanbene som priznal. „Chcel by si mi ho ešte vôbec dať?“ A tak som Belle podaroval malý, no o to krajší kaktus. Nevedel som, ako Bella zareaguje, no prekvapila ma, keď povedala: „Ó, ten je krásny. Vždy som taký chcela. Ale...??? Ako si vedel, že mám rada práve kaktusy?“ Zmohol som sa len na krátky úsmev a odvetil som: „Inštinkt.“ Bella mi poďakovala, objala ma a pre mňa bol v tom okamihu deň najkrajším aký som kedy

zažil. Od toho dňa som jej každý mesiac podaroval jeden kaktus.

3. kapitola

Hádka s Bellou

Na ďalšiu kapitolu si, milí čitatelia, musíte počkať do ďalšieho vydania Nádeje. Autor už na nej intenzívne pracuje ☺

Život v rovnováhe

Autor: **Šaňo Kadák**

Život by mal byť
v rovnováhe,
nebyť utlačený ako v dlahe,
chodiť von a zasa dnu,
kašľať celú partiu.
Nebaví ma robiť zle,
mať celé prázdniny skazené,
ľutovať sa a plakať, že sa nudím,
a že život v rovnováhe zasa stratím.
Mám rád svoj život v rovnováhe,

robiť to, čo mám na úvahe,
robiť to, čo sa zachce
okašľať každé nudné práce.

Členovia redakčnej rady

Za učiteľov a pedagogických pracovníkov : Jana Bodnárová, František Černecký,
Renáta Fazekašová

Za žiakov: Alexander Kadák, Kristína Michalisková, Marek Buřil

Dátum vydania: 31.1.2024

Náklad: 10 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany vydalo
Reedukačné centrum Čerenčany, Samuela Kollára 72,
97901 Čerenčany, Rimavská Sobota

Časopis Nádej vychádza 4krát do roka

